

Curierul Misionar

Anul XXV

Septembrie, 1947

No. 9

Campania de Toamnă

13 Septembrie — 18 Octombrie 1947

ORA MISIONARĂ

PROGRAM

Sâmbătă 13 Septembrie dimineața

Cântare

Rugăciune

Lectură: Campania de Toamnă (se va ține

Lectură: Campania de Toamnă

Lectură: Ce răspundem noi? A se citi și:
„Zece exemple biblice”, „Crezul colectorului
și „Nu uitați”

Impărțirea revistelor

Cântare

Rugăciune

Timpul este favorabil

„Căci mi s'a deschis o ușă mare și largă, și sunt mulți protivnici”. (1 Cor. 16, 9).

Apostolul Pavel cunoștea ocazia de a predica Evanghelia Efesenilor, și folosea bine această ocazie. In calea sa se iveau însă și multe piedeci și greutăți, dar cu atât mai mult creștea și zelul său.

Ne aflăm din nou în lucrarea unei campanii de toamnă, care ne dă ocazii să vizităm rudele și prietenii noștri și să le prezentăm revista pentru predicarea Evangheliei. Ușile ne stau larg deschise pentru predicarea Evangheliei. Când cineva ar dori să ne vorbească cuvinte de descurajare, să nu ascultăm de el.

Toți acei care așteaptă a doua venire a Domnului Hristos, trebuie să meargă curajoși înainte. Majori, tineri și copii, toți cu bucurie la lucru.

Inainte însă de a porni la lucru, voim să ne consacram Aceluia al Cărui Nume Il onorăm. Să ne rugăm pentru toți acei pe cari voim să-i vizităm, cât și pentru darurile lor. Să facem cu toții o lucrare mare.

Frații predicatori și presbiteri să organizeze cu grijă această lucrare, așa ca toți să participe. Fiecăruia să i se împartă un număr de reviste potrivit cu darul său de a lucra și fiecăruia să i se destineze câmpul său de lucru. Lucrarea să se facă repede și scurt. In timp de patru săptămâni să nu mai rămână nicio revistă în Comunitate și nici la membrii.

Revistele se împart pe districtele fraților predicatori, iar frații predicatori le împart pe Comunități. Comunitățile împart revistele pe membrii.

Ținta fiecăruia să nu fie mai mică de 7 exemplare.

Sigur când unii mai bătrâni sau bolnavi nu vor putea merge la lucru; lucrul lor se va împărți tinerilor.

Domnul cere dela noi mai multe eforturi și jertfire de sine.

Vrem noi, să cerem în rugăciune ajutorul Domnului ca să facem cât mai mult spre onoarea Domnului Isus și spre salvarea multor suflete?

Departamentul Misiunii Interne

Campania de Toamnă și Solia Adventă

A. V. O.

Vicepreședintele Conferinței Generale

În anul 1908 am avut ocazia să iau parte la o adunare anuală la Mineapolis, în Statul Minnesota, unde își expuse un frate simplu cu numele Jasper Wayne metoda sa, care îl făcu capabil să strângă în decursul multor ani sume însemnate pentru misiunea externă.

Când și-a sfârșit expunerea, făcu propunerea, ca metoda sa să fie recomandată de către Conferința Generală tuturor Uniunilor Americii de Nord. La început ideea s'a primit cu o rezervă oarecare ca nu cumva să fie urmată de o înfrângere. S'a hotărât totuși să se facă o încercare. Succesul a fost însă atât de puternic, că planul a fost primit. Aceasta s'a întâmplat cu 39 ani în urmă.

Astăzi fratele Wayne nu mai trăiește; metoda lui însă trăiește mai departe. Din localitatea aceea mică din statul Iowa, de unde a pornit, a cucerit întreaga lume.

Cineva m'a întrebat odată, ce însemnătate are acest plan în lucrarea lui Dumnezeu aici pe pământ. Permiteți-mi să vă amintesc unele lucruri în această privință:

1. Mulțumită Campaniei de Toamnă, mii de credincioși adventiști au putut să facă experiențe minunate în lucrarea misionară. Au întâlnit oameni, care așteptau să li se arate calea către Mântuitorul.

2. Multe suflete au primit pe Hristos du-

pă ce au cetit Revista de Toamnă și au stat de vorbă cu membrii noștri.

3. Dela începutul lucrării cu Revista de Toamnă și până la anul 1945 au intrat sume însemnate în visteria Celui Prea Înalt. Micul pârâiaș s'a transformat într'un fluviu mare, care sporește fondul misionar în fiecare an.

4. Această sporire mare de daruri a contribuit la faptul ca să poată fi trimiși în câmp sute de misionari.

5. Mulțumită activității altruiste a lucrătorilor, solia a ajuns la mii de oameni. Zecimile și darurile membrilor cari au fost câștigați în felul acesta au făcut posibilă trimiterea altor lucrători.

6. An după an veniturile Campaniei de Toamnă au contribuit la ridicarea a noi case de rugăciune, școli, sanatorii, clinici și alte clădiri în toată lumea, și prin aceste instituții lucrarea lui Dumnezeu a fost sprijinită și binecuvântată în măsură bogată.

Acestea sunt însă numai câteva fapte. Este cu neputință de a cuprinde toate, câte le poate realiza planul dumnezeesc în favoarea lucrării advente mondiale.

În unele locuri s'a încercat să se zădărnicească lucrarea, însă aceasta nu a reușit. Să rugăm pe Dumnezeu, să ne rămână calea liberă, pentru ca lucrarea să poată fi continuată mai departe cu succes și ca El să ne dea înțelepciune, ca să putem face și noi partea noastră în Via Sa.

Ce răspundem noi ?

Dacă vrem să înțelegem bine textul din 2 Cor. 3, 1—3, atunci trebuie să observăm raportul dintre apostolul Pavel și unii membri din Comunitatea Corint. Se răspândise critici asupra activității sale misionare, așa că trebuia să dea multe explicații.

Pe atunci era obiceiul, ca trimișii Bisericii să primească o scrisoare de recomandare de la Ierusalim, pe care s'o poată arăta în cursul călătoriilor lor misionare. Însă Pavel refuză aceasta! căci: „voi sunteți epistola noastră“. Comunitatea Corintului era deci pentru Pavel dovada pentru de-

stoinicie și împuternicire în slujba de apostol.

Această autorizație nu era purtată vizibil, în mână de către marele misionar al păgânilor, ci el o purta în inimă. (vers. 2). În măsura în care o mamă nu are nevoie de autorizație scrisă în fața copiilor săi, ci este autorizată prin iubirea ei de mamă mai mult decât prin împuternicire omenească, așa nu avea nevoie nici el de recomandare sau dovadă omenească. El purta Comunitatea sa pe inimă, se simțea legat de ea și se îngrijea de ea în toate felurile.

Toată Comunitatea din Corint era „epistola noastră“, „cunoscută și citită de toți oamenii“.

Însă versetul 3 dă și o altă lămurire. În versetele precedente spuse „voi sunteți epistola noastră“, însă acum adaugă: „Voi sunteți epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui“. „Voi sunteți epistola noastră“. „Voi sunteți epistola lui Hristos“.

Pavel, compozitorul multor epistole, nu a fost totdeauna și scriitorul lor. Lumina slabă a ochilor lui, nu-i îngăduia, decât atât, să se iscălească la scrisorile scrise de către prietenii și ucenicii săi, pentru ca astfel să le dea adevărul necesar. Rareori mai adaugă și alte cuvinte pe lângă numele iscălit.

Astfel scrise Pavel cu ajutorul colaboratorilor săi prin serviciul lor dezinteresat și dispus „epistole“, adică a câștigat suflete și le-a compus în Comunități vii. Hristos recunoștea această lucrare misionară și o împuternicea cu iscălitura Numelui Său și cu sigiliul Său. Comunitățile au ajuns nu numai „epistolele lui Pavel“, ci „epistolele lui Hristos“.

Cele mai multe Comunități advente, atât în patrie cât și în lumea păgână, sunt și astăzi cu dovada certificatului de existență ca Comunitate. Încercându-se în făgăduința lui Dumnezeu, mulți dintre solii credincioși ai lui Dumnezeu scriseră „epistole“. Poate că s'a strecurat câte o „greșeală de

gramatică“ la compoziția lor, însă Învățătorul, „venit dela Dumnezeu“, le-a corectat cu siguranță și apoi Și-a iscălit numele. Astfel se pot însemna și astăzi Comunitățile advente ca „epistolele lui Hristos“.

Aceste „epistole“ înseamnă solia lui Dumnezeu către lumea păcătoasă. Ele sunt dovezi vii, pe deoparte despre dreptatea lui Dumnezeu, și despre harul și iubirea Sa pe de altă parte. Și lumea de astăzi, care e pe cale să se scufunde, are nevoie tocmai de aceste „epistole ale lui Hristos“: Comunități înfloritoare, constând din bărbați și femei, membri laici și predicatori, care dau cu toții o dovadă puternică despre Intemeietorul lor.

Însă, dacă dorim ca aceste epistole să fie trimise la adresele lor și să îplinească misiunea care le-a fost încredințată, atunci e nevoie de taxe poștale. Nicio scrisoare nu va fi transportată fără taxe poștale. Cine plătește taxele pentru aceste „epistole ale lui Hristos“? Cine contribuie, ca Evanghelia să fie răspândită atât în patrie cât și în lumea păgână, să fie trimiși misionari și să fie instituite stațiuni misionare, sanatorii, edituri și școli? Bani, care vor fi adunați în anul 1947 prin Campania de Toamnă, pentru a acoperi cheltuielile, vor constitui taxele pentru epistolele lui Hristos. Suntem gata să ne ridicăm în scopul acesta?

Secretarul Departamentului Misiunii Interne al Diviziunii Sud-Europene

Zece exemple biblice de donatori

1. Donatorul de bunăvoie — Abraam își jertfi fiul.

2. Donatorul care a dat puțin și totuși foarte mult — văduva puse doi bani în cutia milelor.

3. Donatorii mărnițoși — Macedonienii, care dădeau peste averea lor.

4. Donatorul modest — Samariteanul milos.

5. Donatorul gata de sacrificiu — David cumpără țarina lui Ornan; pentru că nu voia să aducă nimic Domnului, pe care l-a primit fără plată.

6. Donatorul bucuros — Zacheu a dat, fără să fi fost îndemnat.

7. Donatorul lipsit de avere — Petru și Ioan: „Aur și argint nu am“; ei s'au dat însă pe ei înșiși.

8. Donatorii lacomi — Anania și Safira au adus jertfă numai o parte din banii primiți pentru ogorul vândut și au primit o pedeapsă aspră.

9. Donatorii bogați — Magii dela Răsărit.

10. Donatorul, care nu cruță nicio cheltuială — Maria care vărsă mirul mirositor, în semn de iubire.

CREZUL COLECTORULUI

CREĐ, că în aceste timpuri de cele mai mari greutăți, Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu va fi călăuză și sfătuitoarea noastră.

CREĐ, că prezicerile Bibliei s'au împlinit fără excepție și că evenimentele din prezent ne arată sfârșitul apropiat al tuturor lucrurilor.

CREĐ, că noi ca popor, am fost aleși de Dumnezeu, pentruca să vestim întreita solie îngerească și să luăm parte la moștenirea mântuirii.

CREĐ, că vestirea soliei mântuirii, în acest timp frământat și turburat, este de o necesitate urgentă.

DE ACEEA: Voiu căuta să ajung într-o legătură mai strânsă cu Dumnezeu și cu poporul Său, pentru ca prin harul Său să cunosc voia Sa și să mă supun acesteia.

Mă voi strădui să fac pe oameni atenți la ideea sfântă, că totul este pregătit, și că Impărăția Sa este gata să vină!

Nu voi fi sgârțit cu darurile care mi-au fost încredințate și voi servi bucuros pe Maestrul meu.

Voiu lua hotărârea să fiu un exemplu și un imbold pentru coreligionarii mei.

Voiu recunoaște pe Dumnezeu ca Creator al tuturor lucrurilor și voi duce la sfârșit lucrarea care mi-a fost încredințată.

NU UITAȚI

Că 19.126 lucrători depind de ținta noastră. Dacă Comunitatea voastră nu atinge această țintă, lucrarea va avea de suferit.

Că în anul 1945 au fost trimiși 185 misionari, iar în anul 1946 au fost trimiși 230 misionari noi.

Că misionarii plătesc cu suflete câștigate.

Că în ultimul deceniu au fost botezați anual 33.541 suflete.

Că întreținerea misiunilor cere mijloace mai bogate în urma inflațiilor.

Conferința Generală sporește numărul angajaților în școli, în sanatorii și edituri.

Că în unele țări începem o lucrare nouă și aducem lucrarea misionară pe un teren neumblat.

Că Dumnezeu cere dela fiecare membru al Comunității o colaborare energetică.

(Urmare dela pag. 10)

nalității, raportul va fi întocmit și citit dela amvon în toate limbile respective, fără să fie prescurtat. Citirea se va începe în limba majorității membrilor.

16. Camere separate pe secțiuni:

a. Comitetul Uniunii va studia și planui, ca toate comunitățile să aibă cel puțin o cameră pentru copii.

b. Se va studia, dacă va fi posibil, ca și pentru tineretul dela 16—21 ani să se tipărească separat lecțiuni biblice.

17. Alegerea instructorilor să fie făcută așa cum sunt arătate condițiile în Mărturiile Școlii de Sabat.

18. Stimulente:

a. Să se citeze prin raportul Școlii de Sabat clasele cari și-au ajuns țintele. La fel:

b. Să se citeze comunitățile pe Conferință.

c. Să se citeze Conferințele pe Uniune.

d. Se recomandă a se lăsa inițiativa locală Comunității să dea copiilor cari și-au ajuns țintele câte o atenție la fiecare al 13-lea Sabat.

19. Citarea claselor se face după criteriul următor:

a. Pentru câștigarea de suflete.

Conferințele vor fixa potrivit țintei luate pentru anul 1947 numărul de suflete pentru fiecare clasă a Școlii de Sabat.

b. Studiul zilnic al lecțiunii.

c. Prezența și punctualitatea în Școala de Sabat, a instructorilor și membrilor.

d. Ajungerea țintei în daruri.

Având în vedere hotărârile de mai sus, rugăm pe frații diriginți și ceilalți slujbași ai Școlilor de Sabat, să le studieze și să le pună în aplicare acolo unde încă nu sunt toate practicate. Dacă nu sunt clari cu privire la vreo hotărâre, să ia legătură cu fratele Secretar al Departamentului Școlii de Sabat dela Conferință, care le va da îndrumările necesare.

Să ne rugăm ca Domnul să ne ajute pentru aducerea la îndeplinire a celor hotărâte mai sus.

Gh. Stănică

ZIUA LIBERTĂȚII RELIGIOASE

27 Septembrie 1947

Program

1. Cântarea Nr. 144
2. Rugăciune
3. Cor
4. Studiu: „Țineți sus stindardul credinței”
5. Poezie: „Cu noi e Dumnezeu”...
6. Cor — Colecta pentru ziua libertății religioase.
7. Studiu: „Fiți supuși Cărmuirii!”
8. Cântarea Nr. 158
9. Rugăciune
10. Cor

Notă explicativă.— Frații predicatori și presbiteri sunt rugați să ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a programului de mai sus. Se recomandă ca cele două studii și poezia să fie repartizate la trei persoane din timp pentruca în ziua de 27 Sept. a. c. programul să fie prezentat în cele mai bune condițiuni. Cele două rugăciuni vor fi folosite spre a se aduce cuvinte de mulțumire lui Dumnezeu pentru libertatea de care ne bucurăm și spre a implora bine-

cuvântarea Cerului asupra Cărmuirii din țara noastră. Totodată vom cere în rugăciunile noastre ca Dumnezeu să ne păstreze libertatea de predicare a Evangheliei și să ne țină statornici în credință în orice împrejurări. Când se va executa corul de sub punctul 6, se va face o colectă pentru Departamentul Libertății Religioase.

Uniunea de Conferințe A. Z. S.

Departamentul Libertății Religioase

Țineți sus stindardul credinței

Poporul lui Dumnezeu, pe calea către Împărăția Cerurilor, se găsește la numai un pas de hotarul Canaanului ceresc. Speranța nutrită de toți credincioșii timpurilor trecute, își va găsi în curând împlinirea. Nu mai este departe clipa în care Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos va împlini și marea făgăduință a revenirii Sale pe norii cerului. Încă puțină vreme și cuvintele: „Iată Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui”, se vor realiza. Toate semnele timpului și evenimentele ce se petrec în lume chiar sub ochii noștri, ne vorbesc cu glas de tunet că Domnul este pe punctul de a desbrăca haïna Sa de Mijlocitor între om și Dumnezeu, pentru a îmbrăca pe cea de Judecător Suprem. În această calitate El va părăsi curțile cerești, se va coborî pe pământul nostru și va aduce cu Sine: mântuire veșnică pentru cei credincioși și începutul unei pedepse veșnice pentru cei necredincioși.

Dar convingerea la care ajungem — anume, că Domnul stă să vină pentru a doua oară pe pământ ca să pună capăt păcatului și tuturor urmărilor lui, eveniment care se va produce în curând — nu trebuie să ne facă a fi mai puțin treji, mai puțin zeloși sau statornici în viața noastră de credință de cum au

fost membrii primei biserici creștine. Marea luptă între Hristos și Satana se apropie de faza finală. Arhivrajmașul știe că mai are numai puțină vreme. Tocmai pentru aceasta el pregătește pentru poporul lui Dumnezeu, care se află sub stindardul Prințului Emanuel, ultimul și cel mai disperat atac. Încercările lui Satana de a nimici Biserica lui Dumnezeu din timpul sfârșitului nu vor fi mai mici decât acelea dela începuturile ei.

Viața veșnică stă înaintea noastră! Încă n'am ajuns la ea. Aci nici nu vor putea ajunge decât acei cari „păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Această păzire a „poruncilor lui Dumnezeu”, trebuie să aibă loc tot timpul vieții noastre. Ca unii cărora Dumnezeu ne-a încredințat cel mai solemn și curat adevăr al timpului de astăzi, nu ne putem îngădui să uităm, că azi, mai mult ca oricând, noi trebuie să fim cu adevărat, „lumina lumii”, așa cum ne-a numit Insuși Domnul nostru Isus Hristos. Nu ne putem îngădui să uităm că noi suntem „martorii Domnului”. Aceasta înseamnă că în mijlocul acestei generații decăzute care trăiește departe de Dumnezeu, poporul advent este chemat să dea o puternică mărturie, că acei cari se întorc la Dumnezeu în mod sincer și cer continuu ajutorul Lui, pot trăi o viață morală, conformă cu

voia lui Dumnezeu, chiar dacă păcatul abundă peste tot în jurul lor.

Dar, ceea ce se cere dela noi — ca popor al lui Dumnezeu — este ca lumina noastră să lumineze în mod continuu, fără întrerupere înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele noastre bune și să slăvească pe Tatăl nostru care este în ceruri. A lumina fără întrerupere, înseamnă a răspândi aceeași lumină chiar și atunci când vin peste noi vremuri grele. Este bine să ne reamintim cu această ocazie de cuvintele Domnului nostru Isus Hristos, descoperite prin apostolul Său Ioan, celor șapte Biserici: „Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu”. „Cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte”. „Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mama ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește”. „Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste Neamuri”. „Cel ce va birui, va fi îmbrăcat în haine albe! Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui”. „Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer dela Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou!” Și în sfârșit, către biruitorii din Biserica Laodicea, Domnul Isus Hristos zice: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu, pe scaunul Lui de domnie”. (Apoc. 2, 7. 11. 17. 26; 3, 5. 12. 21).

Iată dar, cum, păzitorilor poruncilor lui Dumnezeu li se cere să rămână statornici în credință chiar și în cele mai grele împrejurări ale vieții.

Atunci când nori grei se ivesc pe cerul credinței noastre, când tunetele puternice par să ne sguduie din temelii și când furtună grozavă pare să măture totul în calea ei, să nu uităm, că atunci — mai mult ca oricând — avem chemarea să mărturisim pentru Domnul. El așteaptă ca în astfel de împrejurări să dăm mărturie despre Numele Lui. Impreună cu El, întreg cerul privește cu cel mai mare interes să vadă cari dintre frații Lui de pe pământ vin sus stindardul credinței Lui lângă

care rămân neclintiți chiar cu prețul vieții lor și cari sunt acei cari renunță la biruință și închină stindardul. Pe frații Lui cari rămân statornici în credință, Mântuitorul îi asigură: „De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”, iar pe acei cari pe calea către noul Canaan închină stindardul, cedează și cad dela credință, El îi avertizează: „dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”.

Iată cum înțelegem din Cuvântul Domnului, că numai „cine va răbda până la sfârșit”, acela, „va fi mântuit”. (Mat. 10, 22). Lupta credinței dusă numai până la un punct, va avea ca urmare, pierderea vieții veșnice și împărțirea, în același timp, cu o pedeapsă eternă.

Dacă, deci, în marea încleștare dintre Domnul Hristos și Biserica Lui, pe de o parte, și stăpânul întunerecului acestui veac, Șarpele cel vechiu numit Diavolul și Satana împreună cu toți acei cari ascultă de glasul lui, pe de altă parte — rupem lupta și ne retragem închinând stindardul, este bine să știm că, în acest caz, mântuirea pregătită de Domnul și pe care noi am propovăduit-o și altora, **niciodată nu va fi a noastră.**

Dorești tu, iubite suflete, să mănânci din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu? Dorești să nu fii vătămat de a doua moarte? Dorești să primești piatra cea albă cu numele cel nou pe ea? Dorești să primești stăpânirea peste Neamuri? Să fii și tu îmbrăcat cu haina cea albă, să nu ți se șteargă niciodată numele din cartea vieții, să devii un stâlp în Templul lui Dumnezeu și să stai și tu pe scaunul de domnie al Domnului Isus Hristos, bucurându-te împreună cu toți cei mântuiți în viața cea veșnică pe care Domnul Dumnezeu o va da tuturor celor ce-L iubesc? Dacă da, rămâi lângă Domnul Isus, rămâi statornic, orice vremuri de restriște ar veni, și El îți va da puterea să treci cu bine încercarea. „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”. (Apoc. 2, 10 u. p.). Nu închina stindardul credinței, ci lasă-l să fâlfâie falnic în lupta cu păcatul în care te-ai angajat. Dacă vei face așa, Prințul Emanuel îți va da cununa de biruitor, și viața veșnică va fi a ta.

Fie, ca fiecare membru al Bisericii advente să devină unul din marii biruitori asupra păcatului alături de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Gh. Indricău

Cu noi e Dumnezeu

Cu noi e Dumnezeu, popoare,
Cu noi e pururi Dumnezeu;
El necurmat ne ocrotește,
Puteri de sus ne dă mereu.

Cum a condus odinioară
In larg pustiu pe Israel,
Așa pe noi azi ne conduce
Prin Fiul Său Emanuel.

Când fără milă-asupra noastră
Au năvălit prigonitori
Ce ne-au luat de pe la vetre
Și ne-au trimis la închisori, —

El, bun fiind și-atotputernic,
Cu brațul Lui în veci temut,
Sfărmat-a porțile de-aramă
Și liberi iarăși ne-a făcut.

De-aceea n'avem nicio teamă;
Nimica nu ne înspăimântă;
Cu mult curaj pășim'nainte
Spre ținta noastră pururi sfântă.

Pe-al nostru steag stau scrise-acestea:
Nădejde, dragoste, credință.
Luptând sub el noi câștiga-vom
Cea mai deplină biruință.

Oricâte piedici ni s'ar pune,
Chiar moartea'n față de ne-ar sta,
Noi lângă Domnul vom rămâne,
De El alături vom lupta.

Avem încredere deplină
In sfintele-I făgăduinți:
El vrea să ne'nveștmânte'n slavă
Și să ne-așeze între sfinți.

El fără preget Iși va ține
Intinsă dreapta-I peste noi;
Scăpare ne va fi'n necazuri,
Scăpare'n orișice nevoi.

Cu noi e Dumnezeu, popoare,
Cu noi e pururi Dumnezeu;
El necurmat ne ocrotește,
Puteri de sus ne dă mereu.

Ioan Bătrâna — Voivodeni

Fiți supuși cârmuirii

Veștile cari ne sosesc din țară sunt foarte îmbucurătoare. Pretutindeni coreligionarii noștri se adună în locașurile de închinare nestingheriți de nimeni. Toate Casele noastre de Rugăciune își au porțile deschise. Niciuna nu este sigilată. Vremurile de prigoană și suferință s'au dus. Evanghelia se propovăduște în deplină libertate pe toate plaiurile Țării noastre. Mi de suiește doritoare de mântuire dau urmare acestei propovăduiri, atașându-se poporului așteptător al revenirii Domnului Hristos.

Poporul advent se bucură astăzi în țara noastră de o deplină libertate religioasă. Niciodată, în cursul celor câteva decenii de sbuciumată existență, acest popor pașnic și răbdător, n'a avut parte de atâta liniște. Ne bucură acest fapt. Ne bucură foarte mult. Mulțumim bunului Tată ceresc că a adus aceste vremuri de liniște și prosperitate pentru poporul Său, care până nu de mult a fost supus la tot felul de umiliri și nedrep-

țări. Mulțumim și Cărmuitorilor țării noastre pentru că și-au plecat urechea la strigătul nostru și îndemnați de Duhul Domnului, au făcut dintr'un popor al prigoanei, un popor al libertății.

Da, astăzi, în țara românească suntem cu adevărat un popor al libertății. Dreptul nostru la exercitarea cultului și la o liberă închinare nu mai este contestat de nimeni. Vreme îndelungată acest drept sfânt ne-a toare într-o lucră pentru bună starea poplămă pentru poporul advent din România liberul exercițiu al cultului. Legi imparțiale pun confesiunea noastră pe picior de egalitate cu celelalte confesiuni pașnice și râvnitoare într-o lucră pentru bunăstarea poporului nostru românesc.

Noi adventiștii de ziua a 7-a ne bucurăm astăzi, ca cetățeni ai acestei țări, de aceleași drepturi de cari se bucură ceilalți concetățeni ai noștri. Să nu uităm însă un lucru. Ca cetățeni avem și datorii. Suprema dato-

rie a fiecărui cetățean este de a fi supus Cărmuirii. Dealtfel supunerea față de Cărmuire este o datorie nu numai cetățenească, ci și creștinească, evanghelică. Sfânta Scriptură vorbește adeseori despre această datorie. Obligațiunile noastre față de autoritățile Statului sunt lămurit arătate atât de Domnul Hristos cât și de sfinții apostoli. Domnul Hristos și-a exprimat părerea Sa în ce privește această chestiune atunci, când, dând răspuns Irodienilor cu referire la banul dajdiei, a rostit monumentalele cuvinte: „Dați dar Cezarului, ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu“.

Dintre apostoli, în deosebi Pavel și Petru, s'au ocupat în scrierile lor cu problema supunerii față de Cărmuire.

Cel dintâi, scriind creștinilor romani, spune următoarele în această privință: „Oricine să fie supus stăpânilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile cari sînt, au fost rînduite de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda. Dregătorii nu sînt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele, și vei avea laudă de la Dumnezeu. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cei ce fac răul. De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului.“ Rom. 13, 1—5. La fel se exprima și apostolul Petru. Acesta, în întâia sa scrisoare adresată „aleșilor cari trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia“, dă aceleași povește zicând: „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii cari sînt trimiși de El să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine. Căci voia lui Dumnezeu este, ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști. Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu. Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului“. 1 Petru 2, 13—17.

Textele reproduse în cele ce preced ne învață că în **orice** Stat, și sub orice formă de

guvernământ, creștinul, datorează supunere tuturor legilor cari nu vin în conflict cu Legea lui Dumnezeu. Ceea ce se mai cuvine amintit este că noi trebuie să ne comportăm de așa manieră ca să nu dăm nimănui ocazia de a ne acuza că suntem cetățeni răi.

Neapărat ar putea fi împrejurări când creștinul n'ar putea fi supus unei anumite legi fără ca să aducă încălcare Legii divine. Apostolii au amintit o asemenea împrejurare. Este vorba de întâmplarea lui Petru și Ioan, cărora bătrânii și cărturarii popoului Israel, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip și să nu mai învețe pe oameni în numele lui Isus. În asemenea cazuri urmează să se procedeze după povăța Sfintei Scripturi care ne învață că: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni“.

Vechiul Testament ne oferă două exemple deosebit de interesante în legătură cu aplicarea acestui principiu. Aceste exemple se găsesc scrise în cartea proorocului Daniel, cea atât de scumpă nouă adventiștilor. În capitolul 3 al acestei cărți găsim raportată istoria celor trei tineri evrei, cari, dorind să asculte mai mult de Dumnezeu decât de împăratul Nabucadnețar, au refuzat să se închine chipului de aur făcut de împăratul Nabucadnețar și cari, drept consecință, au fost aruncați în cuptorul de foc din care Dumnezeu i-a salvat. Pe de altă parte în cartea proorocului Daniel ne este amintită întâmplarea a însăși autorului cărții. Daniel, dorind să asculte mai mult de Legea lui Dumnezeu decât de decretul împăratului Darius, a nesocotit acest decret care obliga pe toți cetățenii ca timp de 30 de zile să adreseze rugăciunile lor în mod exclusiv împăratului. Urmarea a fost că Daniel a fost aruncat într'o groapă cu lei. Dar Dumnezeu l-a salvat în mod minunat.

Sfaturi nespuse de prețioase cu privire la supunere găsim și în Spiritul Profetiei. În cartea „Faptele Apostolilor“ serva Domnului ne povățuește în următorii termeni: „Noi trebuie să recunoaștem cărmuirea omenească drept o orânduire hotărîtă de Dumnezeu, și să învățăm ascultarea față de ea ca o datorie sfântă, în cadrul sferei ei legitime. Dar când pretențiile ei vin în contradicere cu cerințe-

(Urmare la pag. 13)

Școala de Sabat și dezvoltarea ei

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Ioan 5, 39. Singura ramură din lucrarea noastră care se ocupă sistematic cu studiul Sfintelor Scripturi este Școala de Sabat. Această Școală este cel mai puternic sprijin și mijloc, în ce privește aducerea sufletelor la Hristos. Ea este inima Comunității, prin care Duhul Sfânt pulsează prin Cuvântul studiat, întreaga viață spirituală, zi de zi, în fiecare suflet. Dacă Școala de Sabat este bine condusă, e un mijloc puternic de care se servește Dumnezeu pentru aducerea sufletelor la cunoștința adevărului.

În Școlile de Sabat din întreaga Uniune, avem peste 30.000 de suflete care urmează regulat. În Școală sunt înscriși ca elevi dela vârsta cea mai fragedă până la vârsta cea mai înaintată. Întreaga Comunitate, dela copil până la predicator, cu toții fac parte ca elevi ai Școlii de Sabat. Domnul Hristos privește cu multă simpatie și iubire părintească pe elevii și slujbașii Școlii, cari se străduiesc zi de zi, să studieze Sfintele Scripturi. Prin studierea sistematică a lecțiilor biblice în fiecare zi, inimile noastre sunt în legătură strânsă cu izvorul de putere și viață veșnică. Cuvântul sfintei Evanghelii este Duh și viață. Prin puterea lui, inimile noastre, căminul nostru, Biserica și chiar societatea în care trăim, sunt influențate numai spre bine.

Pentru ca Școala de Sabat să se desvolte cât mai bine, Comitetul Uniunii a hotărât ca începând cu anul acesta toți lucrătorii și slujbașii comunităților să dea o cât mai mare atenție bunului mers al ei. Începând cu luna Noembrie 1947, se vor ține cursuri în fiecare Conferință. Sunt fixate câte două centre, cel puțin, în fiecare Conferință. La unul din centre se vor ține cursuri numai cu instructorii și instructorii dela Școala de Sabat a copiilor; iar la cel de al doilea, cu instructorii dela majori. Odată cu instructorii, vor lua parte și slujbașii Școlilor de Sabat.

În vederea acestor planuri, s'a ținut la Brașov un curs special, cu secretarii dela Departamentul Școlii de Sabat, cât și cu cei dela celelalte Departamente, la care au luat parte și frații președinți de Conferințe. Cu adevă-

rât, ca niciodată, studiile făcute pentru bunul mers și dezvoltarea activă a Școlii de Sabat, ne-au umplut inimile de multă bucurie. Domnul Hristos a fost prezent în mijlocul nostru luminându-ne orizontul cu privire la perspectivele cele frumoase și mari, pe care le are Școala de Sabat în vederea câștigării, păstoririi și îndrumării sufletelor la Hristos.

În urma studiilor făcute cu ocazia cursului dela Brașov, s'au făcut propuneri, iar Comitetul Uniunii a luat următoarele hotărâri:

1. Odată pe lună să se țină într'unul din Sabate după amiază, o adunare a instructorilor Școlii de Sabat. În prima parte a orei să se studieze un curs educativ (Cursul Special, diferite metode de predare); iar în ultima parte a orei să se discute problemele generale care interesează bunul mers al Școlii de Sabat.

2. Atât la ora instructorilor, la repetiție cât și la predarea lecțiunii pe clase să se folosească numai metoda prin punerea de întrebări.

Folosirea metodei prin punerea de întrebări de către „INSTRUCTORI” va provoca interesul în elevi, le va câștiga atenția, îi va stimula să cugete pentru a da un răspuns precis, iar rezultatul va fi că ei vor lua noi hotărâri în viața lor de credință.

3. Adunarea instructorilor să se țină cel puțin odată pe săptămână.

— La această oră trebuie să ia parte toți instructorii și slujbașii Școlii de Sabat.

— Pentru încurajarea instructorilor este de recomandat ca să ia parte, frații predicatori și orii care alt angajat al Bisericii.

— Unde se găsește o Școală de Sabat a copiilor, să funcționeze regulat și ora instructorilor pentru copii, iar la împărțirea copiilor pe clase se va urma același procedeu ca și pentru majori, adică 7 elevi pentru fiecare instructor, dacă este posibil.

4. Instructorul care predă lecțiunea în adunarea instructorilor să fie anunțat cu cel puțin o săptămână înainte.

Același instructor va face și repetiția pentru Sabatul viitor a lecțiunii pe care a predat-o la adunarea instructorilor.

5. Expunerea lecțiunii în adunarea instructorilor se va face prin rotație.

Când în adunarea instructorilor este de

față predicatorul sau ori care alt angajat, din când în când să fie invitat pentru expunerea lecțiunii, rămânând totuși ca repetiția pentru Sabatul viitor să fie ținută de către instructorul stabilit de mai înainte.

6. Se va ține un tabel de instructori în care se va nota rotația instructorilor pentru expunerea lecțiunii în adunarea instructorilor.

Se va ține un carnet al adunării instructorilor în care se va nota prezența, studiul zilnic al lecțiunii și citirea Bibliei la rând.

La începutul orei instructorilor se va face apelul însemnându-se prezența, studiul zilnic al lecțiunii și citirea Bibliei la rând.

7. Expunerea lecțiunii prin metoda punerii de întrebări atât în adunarea instructorilor cât și pe clase să se facă în felul următor:

a. Se vor face toate întrebările din lecțiune, fără comentarii, după care se va trece la fiecare subîmpărțire din lecțiune. La fiecare subîmpărțire se va scoate într'un scurt rezumat învățătura spirituală, făcându-se aplicarea ei la viața de toate zilele.

b. Terminarea expunerii lecțiunii atât la adunarea instructorilor cât și pe clase va fi urmată de un îndemn la pocăință.

8. La notarea în carnetul Școlii de Sabat a prezenței și studiului lecțiunii se va pune întrebarea: „Ai studiat zilnic lecțiunea?”

Se recomandă, că timpul cel mai potrivit pentru studiul zilnic al lecțiunii să fie dimineața.

Fiecare elev să aibă lecțiunea sa proprie.

9. Ca mijloc educativ pentru punctualitatea și prezența membrilor în Școala de Sabat se recomandă a se tipări pe carton cuvintele următoare:

a. Pe o parte: „Am sosit la timp!”

b. Pe cealaltă parte: „Regret! N'am sosit la timp!”

Cartonul cu inscripția să rămână afișat la ușă până la terminarea Școlii de Sabat.

Pentru a menține liniștea în timpul cântării și rugăciunii, ușa să fie închisă, iar cei întârziți să aștepte până la terminarea rugăciunii. Un frate diacon va sta la ușă ca să facă acest serviciu.

10. Angajații figurează în Școala de Sabat de reședință. În localitatea unde se găsesc cu lucrarea, se trec ca vizitatori.

Când se citează clasa în ajungerea țintei se va face abstracție de angajați ca să nu fie împiedicată clasa la ajungerea țintei.

11. La repetiția lecțiunii se va folosi metoda întrebărilor, punându-se întrebarea înainte de a se numi persoana care să răspundă. În felul acesta toți elevii vor lua parte, cugetând la întrebarea pusă.

Să se depună eforturi ca în toate comunitățile repetiția să se facă strict numai în cadrul timpului rezervat: „ZECE MINUTE”.

Întrebările la lecțiunea de repetiție să fie puse prin scoaterea învățături practice din fiecare subîmpărțire și aplicată la viața de toate zilele.

12. Pentru progresul lucrării de evanghelizare se recomandă ca ținta darurilor misionare în Școala de Sabat să fie egală cu o pătrime din zecime.

Ținta să fie fixată:

a. Pe Comunitate,

b. Pe clasă, și

c. Pe membru.

În toate comunitățile să se introducă pungi de pânză corespunzătoare cu trei despărțituri:

— Una mai mare pentru plicurile cu zecime și alte daruri.

— Una pentru darul Școlii de Sabat.

— Una pentru Fondul de Educație.

13. Pentru creșterea spirituală a membrilor Școlii de Sabat se va întrebuița ca material ajutător următoarele cărți și material intuitiv: Mărturii pentru Școala de Sabat, Spiritul Invățătorului, Curs Special, Istoria Biblică, tablouri, figurine etc.

14. Programul Școlii de Sabat se va executa așa cum este arătat în Manualul Comunității pag. 148, pe întreaga țară.

— Minutele misionare se vor ține după închiderea Școlii de Sabat.

— Pentru uniformizarea programului Școlii de Sabat se va proceda astfel:

a. Slujbașii Școlii de Sabat merg la amvon și îngenunche, în care timp Comunitatea se ridică. După ce slujbașii se ridică dela rugăciune se cântă cântarea, se citesc câteva texte fără comentariu și se face rugăciunea în genunchi, apoi urmează desfășurarea programul Școlii de Sabat respectându-se timpul specificat în Manualul Comunității pag. 148.

15. Pentru întocmirea raportului Școlii de Sabat, să fie aleasă o persoană corespunzătoare, iar fratele predicator să ajute din când în când la întocmirea raportului. În comunitățile unde sunt membri de mai multe națio-

(Urmare la pag. 4)

Schimbarea calendarului

III

După ce am mai scris alte două articole privitoare la această chestiune, care ne interesează foarte în de aproape pe noi credincioșii, iată că și ziarele vin să confirme aceste știri. Astfel, în ziarul „Ultima Oră” Nr. 841 cu data de Marți 15 Iulie 1947, sub titlul: „O. N. U. se va ocupa de schimbarea calendarului”, scrie următoarele:

„Organizațiunea Națiunilor Unite se va ocupa în cursul anului viitor cu problema adoptării unui nou sistem de calendar pentru înlocuirea calendarului de 365 de zile „gregorian”; care este vechi de 365 de ani.

Problema unui nou calendar nu este nouă și ea a format un isvor de neplăceri amestecate cu un element distractiv dela adoptarea actualului sistem de către Papa Grigorie al XIII-lea, în anul 1582, ea fiind luată în discuție în trecut de către Societatea Națiunilor, Parlamentul Britanic, Congresul Statelor Unite și de corpurile legislative ale mai multor țări occidentale.

Adversarii cei mai înverșunați ai sistemului actual declară că adoptarea unui nou calendar va avea darul să stabilească o dată fixă pentru Paște și să vină în folosul contabililor (care, în prezent, trebuie să țină seama de cele 28 de zile ale lunii Februarie), ca și să elimine anii bisecți și, în general, să simplifice socotelile agricultorilor și oamenilor de știință.

Printre cei care se opun însă vreunei schimbări a actualului calendar se numără mai multe organizațiuni religioase neconformiste și evreii, care susțin că vreo schimbare a Sabatului va trebui să submineze baza denumirilor calendarului lor.

Deși s'au făcut peste 500 de sugestii pentru vreun nou sistem de calendar, Organizațiunea Națiunilor Unite își va concentra atențiunea numai asupra a vreo 12 dintre aceste planuri și proiecte.

Un plan numit „pozitivist”, prevede un calendar cu 13 luni a câte 4 săptămâni fiecare, alternativa lui fiind calendarul „mondial” format din patru trimestre egale și cu lunile a 31 zile, ultimele două luni ale lui având câte 32 de zile.

Calendarul „pozitivist” împarte anul în 13 luni a câte 4 săptămâni cu o zi suplimentară

între sfârșitul anului și începutul anului viitor, anul bisect fiind păstrat cu ziua lui în plus la fiecare patru ani, zi care să fie așezată însă la sfârșitul lunii Iunie. Cea de a 13-a lună a lui s'ar' numi „Sol” și și-ar găsi locul între lunile Iunie și Iulie.

Pe lângă faptul că el va fi cu totul străin de tradițiile anului gregorian, anul de 13 luni va produce confuzie în rândul istoricilor și va încurca socotelile contabililor, iar cei înclinați spre superstiție se vor uita urât la el, ca fiind un calendar care să cuprindă nenorocoasa Vineri 13 câte odată în fiecare lună a lui.

Se pare că sufragiile internaționale vor fi acordate calendarului „mondial”, cu 12 luni, și care va elimina multe din defectele actualului sistem, fără a se îndepărta în mod prea drastic de tradițiile și obiceiurile stabilite. Acest sistem este format din trimestre egale având fiecare câte o lună de 31 de zile și câte două luni a 30 de zile, un trimestru având 13 săptămâni și începând fiecare în a câte o Duminică, pentru a se sfârși cu o Sâmbătă. Cea de a 365-a zi a lui va fi considerată drept o Sâmbătă suplimentară, cunoscută sub numele de „Ziua de Sfârșit de An”, un alt avantaj al acestui sistem fiind acela că Crăciunul și Anul Nou vor cădea totdeauna Duminică.

A doua zi a apărut și în ziarul „Universul” Nr. 158 din 16 Iulie 1947, aceeași știre, sub titlul: „Organizația Națiunilor Unite se va ocupa de reforma calendarului”.

Am arătat în articolele din numerele trecute, — așa cum explica fr. Haynes, — ce va însemna pentru noi, Adventiștii de Ziua Șaptea, schimbarea calendarului, în cazul când se va introduce ziua albă și când ciclul săptămânii de șapte zile va fi desființat, ne mai respectându-se ordinea respectivă a zilelor.

(Va urma)

A N U N T

Având 8 copii: 5 băieți și 3 fete dela 14 ani în jos, din cauza lipsei, dau 2 copii, fie băieți sau fete, la meserie sau de suflet.

Familiile doritoare se vor adresa: Miltiade Copăceanu, presbiter, Comuna Ulmeni, jud. Teleorman.

Activitatea aduce putere

„Nu te teme pământule, ci bucură-te și veseleşte-te, căci Domnul face lucruri mari!” (Ioel 2, 21). Noi trăim în ziua puterii lui Dumnezeu. Într-o localitate cineva avertiza publicul ca să fie cu mare băgare de seamă, chiar când trece pragul adunării Adventiștilor de ziua a șaptea.

„Nici nu vă uitați într'acolo, pentru că”, zicea el, „acolo este o putere invizibilă care vă atrage către ei”.

Astăzi această putere misterioasă întoarce multe mii dela disperare și le aduce nădejde și siguranță prin întreta solie îngerească. Pretutindeni în jurul nostru sunt oameni cari „privesc cu adorare către ceruri”. Sămânța semănată în campania de toamnă, prin literatura împrăștiată și prin evenimentele turburi ale zilei, este gata să aducă roade, dacă noi, ca niște buni servi, ne vom face partea noastră de lucru, luându-ne Bibliile și mergând să avertizăm lumea. Imprumutând cărțile noastre în mod sistematic, distribuind broșuri, sau câteodată la vreo ocazie invitând pe vecini să studiem Cuvântul împreună, ușile se vor deschide larg pretutindeni. Fie ca Dumnezeu să ne deschidă inimile noastre pentru a înțelege și ochii noștri pentru a vedea lucrurile cari trebuie făcute astăzi în câmp, prin și pentru poporul lui Dumnezeu. Având această viziune, inimile noastre vor fi gata să răspundă: „Aici sunt Doamne, trimite-mă”.

„Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui”. Romani 9, 28.

Dacă ați face o fotografie cu Comunitatea dumneavoastră, pentru a fi expusă într'un mare loc de cinste, cu siguranță că fiecare membru ar dori să fie în acea fotografie. Mulți poate ar dori să fie în primul rând. Tema de astăzi pentru studiile noastre e despre un tablou expus în ceruri. Cu toate că el a trecut pe dinaintea ochilor servei Domnului cu mulți ani în urmă, totuși este un tablou al evenimentelor cari au loc astăzi. Noi citim: „În viziunea de noapte mi-au trecut pe dinaintea ochilor tablourile unei mari mișcări de reformă în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Sute și mii puteau fi văzuți vizitând familiile și deschizând oamenilor Cuvântul lui Dum-

nezeu”. — Mărturiî Vol. IX. p. 126. Ce scenă impresionantă fu prezentată privirii servei Domnului cu mult timp în urmă! Frați și surori, vă aflați și voi în acest tablou? Lucrarea noastră ne-a fost arătată. „Noi trebuie să ne luăm Biblia și să mergem să avertizăm lumea”.

„Ceii ce se împrăștiară mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul”. Fapte 8, 4.

Cele mai mari biruințe pentru Hristos au fost câștigate în locurile liniștite. Creștinismul fusese întemeiat în Antiohia de către creștini necunoscuți, gonîți într'acolo de către persecuție. La fiecare epocă de înaintare spirituală și de atunci încolo cele mai puternice lovituri erau date într'un mod liniștit de către membri laici în relațiile lor cu oamenii. Ei găseau cu mult tact puncte de legătură în conversații obișnuite și pe căile cele mai naturale aduceau suflete la Hristos.

Să ne aducem aminte că pierdem această minunată artă de conversație religioasă printr'o abatere neglijentă. Să ne aducem aminte că prima noastră datorie este de a spune vestea cea bună a Evangheliei. Nimic nu poate fi mai important. Ne-am angajat noi în vreo asemenea discuție săptămâna trecută? Se poate, că unele conversații și puncte de legătură cari par fără importanță, să fie pline de succes și să ajute altora.

„Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge snopii”. Ps. 126, 6.

Acum câțva timp în urmă, un lucrător laic credincios a fost întrebat care este secretul că succesul său nu dă greș. Ridișând în mână Biblia sa uzată fratele răspunse: „Aceasta nu-mi lipsește niciodată. Cuvântul ei nu se întoarce fără rod”. Într'adevăr, Cuvântul cel puternic al lui Dumnezeu nu dă greș niciodată. „Dumnezeu nu va permite ca această prețioasă lucrare pentru el să rămână nerăsplătită. El va întoarce cu succes fiecare efort umil depus în numele Său”. — Servicii Creștine p. 14.

A N U N Ţ

Teren 1400 m. p. de vânzare, Comuna Baci (Săcele) Jud. Brașov. A se adresa: Aneta Greș, Str. Macilor, Nr. 30 (prin Ferentari) Com. Șerban Vodă.

Apel pentru lucrarea de ajutorare

1. Când și de cine a fost făcută cea dintâi lucrare de binefacere? 1 Moise 3, 21. 7.
2. Ce principii a rânduit bunul Dumnezeu încă din Vechiul Testament cu privire la cei săraci? 5 Moise 15, 4. 6—11.
3. Care a fost motivul că Debora care se talmăcește „Albină”, a primit titlul cel nobil de „Mamă în Israel”? Judecători 5, 7.
4. Toate femeile nobile au contribuit la clădirea cortului lui Israel. 2 Moise 35, 24. 26. 29.
5. Care era lucrarea de binefacere a Sunamitei? 2 Regi 4, 8—11.
6. Ce sfaturi a dat profetul Ieremia popoului; atunci când era în robia babiloniană? Ieremia 29, 7.
7. Cum putem să ne împărtășim de adevăratele binecuvântări ale serviciului divin? Isaia 58, 7. 8.
8. Din ce se compunea marea milă și facere de bine a bunului Dumnezeu față de o generație și o lume păcătoasă? Ioan 3, 16. (Iubire și sacrificiu).
9. Care a fost poziția Domnului Isus față de omenirea suferindă? Matei 9, 36; 11, 5; 14, 16—18; Fapt. 10, 38; Luca 5, 17—20.
10. Prin ce pildă ilustrează Isus serviciul de dragoste față de aproapele? Luca 10, 25—27.
11. Care era poziția Apostolilor față de lucrarea de binefacere? 3 Ioan 3, 8; Iacob 2, 14—17; Galaten 6, 2.
12. Serviciul de binefacere față de aproape-

le nostru este o condiție de mântuire. Matei 25, 31—46.

13. Când va înceta această lucrare de binefacere? Apo. 21, 4.

14. Ce să facă membrii Comunităților noastre Sâmbăta după prânz?

Înainte de prânz în Sabat de dimineață toți să participe la serviciul divin. După prânz să aibă un program bine stabilit și, împărțiți pe grupe, să meargă să viziteze pe cei bolnavi, pe cei din spitale, pe cei din alte locuri cari duc lipsă de hrană, de mâncare. Frații noștri iubii și surorile noastre, să caute pe la casele lor pe cei ce nu pot veni la adunare și pe mamele cu copii flămânzi și să le ducă ceva în coșul lor. „Se cade să facem bine în ziua Sabatului” zice Domnul Hristos. Cel mai bun serviciu divin din Sabat după prânz este: Vizita la bolnavi, și a aduce ceva mâncare celor flămânzi. Acesta este cu adevărat un serviciu divin plăcut Domnului. Iacob 1, 27. Unii au obiceiul bun ca să postească în Sabat și bine fac; dar postul plăcut Domnului este și atunci când te simți fericit a face o faptă de milostenie, să duci ceva de mâncare celui flămând. Mai bine poți mânca ceva ca să ai putere, dar du ceva mâncare și la cel flămând. Și nu numai în Sabat fă această faptă bună, ci în orice zi poți. În Sabat însă ai în deosebi timp și cel flămând așteaptă ca și cel bolnav, la fel. Isaia 58, 6. 7. 13. 14.

I. Reit

(Urmare dela pag. 8)

le lui Dumnezeu, noi trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie recunoscut ca mai presus de orice legiuire omenească. Un „așa zice Domnul” nu trebuie să fie înlocuit printr’un „așa zice Biserica” sau un „așa zice Statul”. Coroana lui Hristos trebuie să fie ridicată deasupra diademelor puternicilor pământului“.

În cele ce preced am avut ocazia să auzim că Sfânta Scriptură ne dă povața de a ne supune Stăpânirii deoarece ea este rânduită de Dumnezeu. Ca încheiere mai amintim că Sfânta Scriptură merge chiar mai departe. Ea ne învață mai mult decât atât. Ne învață,

ca să ne rugăm chiar pentru Cărmuitorii noștri mari și mici. Într’adevăr, iată, care este sfatul apostolului Pavel adresat ucenicului său Timotei și tuturor păstorilor lui din Efes: „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vie la cunoștința adevărului“. 1 Tim. 2, 1—4.

Ioan Bătrâna-Voivodeni

Doctrină Biblică

1. De ce dădu ordin Nabucodonosor ca toți înțelepții Babilonului să fie omorâți? Dan. 2, 1—13.

2. Ce cerere făcu Daniel? Vers. 14—16.

3. În ce fel a fost descoperit lui Daniel visul? Vers. 17—23.

4. Cui a dat Daniel cinste când a fost chemat înaintea împăratului? Vers. 27. 28.

5. Descrie chipul cel mare pe care Nabucodonosor îl văzuse în visul său? Vers. 31—33.

6. Ce s'a întâmplat cu chipul? Vers. 34. 35.

7. Ce simbolizau diferitele părți ale chipului? Vers. 36. 43.

8. Ce simboliza piatra? Vers. 44. 45.

Studiu istoric religios

Printre alți bărbați cu mare influență cari în vremea aceea au început să privească spre apropiata venire a Mântuitorului, a fost George Müller, întemeietorul Orfelinatelor din Bristol, pe care Dumnezeu l-a folosit în chip deosebit pentru a dovedi lumii puterea rugăciunii. El însuși istorisește cum a ajuns adevărul acesta la el. După ce amintește alte puncte de credință, el continuă a spune:

„Un alt adevăr, la care într'o măsură am fost călăuzit, este acela cu privire la venirea Domnului. Vedeniile mele cu privire la acest punct până acum fusese cu totul nelămurite și nebiblice. Crezusem ce alți îmi spusese, fără a cerceta prin Cuvânt. Eu gândeam că lucrurile merg din mai bine în mai bine și că în curând întreaga lume va fi convertită. Dar acum găsesc în Cuvânt că nu avem nici cea mai mică garanție biblică de a nădăjdui la convertirea lumii înainte de revenirea Domnului nostru. Am găsit în Scripturi că aceea ce va aduce slavă Bisericii și o bucurie continuă sfinților, este revenirea Domnului Isus, și că până atunci lucrurile vor fi mai mult sau mai puțin turburi. Am găsit în Cuvânt că revenirea lui Isus, iar nu moartea, era nădejdea creștinilor apostolici; și că tot astfel am ajuns să privesc și eu spre revenirea Sa.

„Și adevărul acesta îmi cuprinse cu atâta putere înăima încât deși am ajuns la Devonshire cu totul slăbit, aproape fără nicio nădejde a mai putea să mă întorc la Londra, totuși, văzând acest adevăr, imediat mi-am îndepărtat gândurile dela moarte și am început să privesc spre revenirea Domnului. Văzând

acest adevăr, în chip minunat Domnul mi-a ajutat ca cel puțin într'o oarecare măsură să-l primesc în inima mea și să-mi pun această solemnă întrebare: „Ce aş putea face pentru Domnul, înainte de revenirea Sa, pentru ca El să poată să vină curând?” — „George Müller din Bristol”, de Arthur T. Person, pp. 388. 389.

Aceștia au fost câțiva dintre bărbații cari cu multă râvnă au dus înainte în Anglia mișcarea celei de a doua veniri a lui Hristos. Unii dintre ei au întemeiat și au scris pentru Morning Watch (Straja Dimineții), o publicație trimestrială de mare valoare literară, consacrată expunerilor profetice; care apăru în mod regulat între anii 1829 și 1833.

Spațiul nu ne îngăduie a aminti despre mulți alți bărbați tot atât de zeloși în vestirea celei de a doua veniri. Ar fi ușor să se ocupe pagini întregi cu numele unor asemenea oameni și cu titlurile publicațiilor lor. Lucru ce iese în evidență este că studiul părților profetice ale Bibliei era în plină dezvoltare în primii treizeci și patruzece de ani ai secolului al nouăsprezecilea, și în timpul aceluiași ani, lucrarea de predicare a Evangheliei în Anglia s'a ocupat în genere cu subiecte profetice.

INTREBARI

1. Ce știi despre George Müller în legătură cu adevărul despre revenirea Domnului?

2. În care parte a secolului al nouăsprezecilea s'a accentuat asupra predicării și studiului adevărului cu privire la profeții în legătură cu revenirea Domnului?

PRIMUL NOSTRU MISIONAR

Intrebare: Cine a fost primul nostru misionar?

Răspuns: J. N. Andrews s'a născut în Poland, Maine, la 22 Iulie 1829. În timpul mișcării din 1844 el nu avea decât cincisprezece ani, însă el avea o credință puternică în venirea Domnului și privea spre ea cu toată căldura inimii sale. Deși nu avusese ocazii prea multe de a merge la școală el ajunsese să stăpânească bine limbile latină, greacă și ebraică pentru ca astfel să poată studia Scripturile cu mai mult folos. El deveni un puternic lucrător în mișcarea adventă și pentru o vreme a servit și ca președinte al Conferinței

Generale. El era un abil scriitor, și poate cea mai mare contribuție a sa pentru literatura Adventiștilor de Ziua Șaptea este lucrarea sa „Istoria Sabatului și prima zi a săptămânii”. Încă și acum această alcătuiește o carte model în ce privește chestiunea Sabatului. J. N. Andrews a fost primul nostru misionar. În 1874 Conferința Generală îi ceru să meargă în Europa spre a începe acolo lucrarea. În Europa el nu lucră doar ca predicator ci servi și ca redactor al publicației în limba franceză: Semnele Timpului. El muri în 1883, și mormântul în care acest brav ostaș al crucii se odihnește poate fi văzut în Basel, Elveția.

MINUTELE MISIONARE

Sâmbătă, 6 Septembrie 1947

Subiect: Răspundeți sincer.

Gheorghe Müller, un predicator, a fost condus în hotărârile sale de patru întrebări:

Este aceasta lucrarea lui Dumnezeu?

Este aceasta lucrarea mea?

Este aceasta calea lui Dumnezeu?

Este acesta timpul lui Dumnezeu?

Priviți Campania de Toamnă. „Este cu siguranță o lucrare a lui Dumnezeu. Lucrarea câștigării de suflete a fost rânduită de Dumnezeu”.

„Câmpul este atât de mare, planul este atât de cuprinzător, că fiecare inimă sfântă va fi pusă în mișcare să iasă la lucru ca o sculă a puterii dumnezeiești”.

Din toate părțile se aud strigăte după aju-

Mii de suflete, care nu cunosc încă pe Dumnezeu, strigă după lumină și după adevăr. Nevoia e mare. Va folosi Comunitatea noastră ocazia să lucreze în Via lui Dumnezeu?

Campania de Toamnă este „una dintre metodele noi spre a ajunge la cei nelegiuiți”. — Servicii creștine, pag. 162.

Dumnezeu ne-a dat binecuvântări bogate în timpul celor patruzeci de Campanii de Toamnă din urmă.

Comunitatea primește astăzi din nou chemarea să se predea cu totul lui Dumnezeu

spre slujire. Vom răspunde astăzi cu un „Da” sincer?

Nu uitați rapoartele misionare!

Sâmbătă, 13 Septembrie 1947

Subiect: Alungați întunerecul

Din multe țări răsună strigătul: Alungați întunerecul și lăsați să lumineze lumina lui Hristos! „Adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în special ca păzitori și ca purtători de lumină”.

Fiecare membru al Comunității voastre, va fi în anul 1947 un purtător credincios de lumină pentru Hristos? Va răspunde la chemarea celor pierduți, mergând cu râvnă în lucrarea Campaniei de Toamnă?

Dacă fiecare membru al Comunității își va ajunge ținta, atunci va fi posibilă ridicarea numărului de lucrători, înființarea a noui stațiuni misionare, a face față inflației și renovarea sanatoriilor și școlilor misionare stricate în urma războiului. Dumnezeu roagă astăzi Comunitatea voastră, să pornească energic la lucru, pentru a risipi întunerecul. Care va fi răspunsul vostru?

Sâmbătă, 20 Septembrie 1947

Subiect: Metode pentru a lucra cu succes în Campania de Toamnă.

Lucrul cel mai bun pe care-l puteți face în timpul Campaniei de Toamnă va fi vizita la vecini și la cunoscuți. I-ați tratat cu prietenie în decursul anului trecut, așa că vă va fi posibil să le cereți un dar pentru misiune.

Explicați-le care sunt străduințele mișcării advente: vindecarea rănilor corporale și sufletești, aducerea de nădejde pentru o lume disperată și renovarea spitalelor și școlilor stricate de războiu.

Vecinii voștri vă vor acorda încredere și vor împlini cererea voastră. Afară de aceștia puteți să bateți la ușa comercianților voștri, a superiorilor voștri, la colegii voștri, la camarazii și prietenii voștri.

Niciun adventist nu se va retrage delalu-
crul său. Suntem siguri că vor porni cu toți.

Sâmbătă, 27 Septembrie 1947

Subiect: Campania de Toamnă la comercianți și industriași.

Ar trebui să se facă planuri bine chibzuite, pentru a vizita toate cartierele comerciale ale orașului. Acest lucru ar trebui să fie încredințat acelorora, care sunt în special experimentați în aceasta. Faceți o împărțire în-

teleaptă a străzilor și băgați de seamă să nu se facă vreo încurcătură.

Ar fi de mare folos, dacă s'ar da instrucțiuni amănunțite din partea celor cu experiență cum să procedeze față de fiecare branșă: fabricanți, comercianți, medici, dentiști, farmaciști, avocați pantofari, etc.

Nu vă adresați angajaților sau vânzătorilor. Dacă numele șefului vă este necunoscut, interesați-vă să-l aflați și îndreptați-vă direct spre biroul lui. În caz că trebuie să așteptați, nu vorbiți despre scopul vizitei voastre. Dacă șeful este absent, atunci vizitați-l cu altă ocazie. Purtarea voastră în timpul convorbirii cu șeful să fie de așa natură încât el să recunoască importanța misiunii voastre.

Conducătorii responsabili ai Campaniei de Toamnă în cartierele comerciale ar trebui să se îngrijească pentru fiecare magazin să fie vizitat anual.

Strângeți rapoartele misionare!

Primul concurs pentru „Straja Dimineții“

În cadrul unei frumoase adunări a tinerețului, în Comunitatea Labirint, s'a ținut și primul concurs pentru Straja Dimineții. Sâmbătă 19 Iulie, dimineața, a fost o frumoasă și solemnă oră de consacrare. Cuvântul Domnului a fost rostit de fr. Ștefan Demetrescu. Binecuvântările după care doreau sufletele noastre, s'au revărsat sub formă de valuri bogate asupra noastră, iar rugăciunea de consacrare, înălțată de fr. Stănică, ne-a ridicat încă odată pe altarul de legământ al Domnului.

După amiază, primii zece candidați, au apărut în fața comisiilor de examinare. Ei învățase textele pe șase luni de zile, adică 182 de texte. Din Comunitatea Labirint s'au prezentat Ruth Popa și Marieta Teodorescu; din Comunitatea Alexandria, Cornelia Drăgușin; din Comunitatea Gostin-Vlașca, Estera și Elena Ghioaldă; din Comunitatea Poiana Tapului, Marioara Dumitrescu; din Comunitatea Petrosani-Vlașca, Dida Urucu și Teodor Rădoi, iar din Comunitatea Bujoru-Vlașca, Ioana Cojocar și Gina Paraschivescu.

Au reușit cu premiul excepțional, adică au spus pe dinafară 182 texte, fără de nicio greșală: Ruth Popa, Cornelia Drăgușin, Marioara Dumitrescu, și Estera Ghioaldă. Acestea au primit certificate din partea Uniunii și

din partea Conferinței Muntenia, prin care s'au declarat ca premiate excepțional. Ca dar, fiecare din ele a primit din partea Conferinței câte o Biblie, iar din partea Uniunii câte o carte Hristos Lumina lumii.

Au reușit cu premiul I- Marieta Teodorescu și Elena Ghioaldă; dânsese de asemenea au primit, numai din partea Conferinței, câte un certificat și câte o Biblie.

A reușit cu premiul II- Dida Urucu. Afară de certificat, dânsa a primit cartea Hristos Lumina lumii.

Sperăm ca la sfârșitul anului mult mai mulți tineri și tinere din Bisericiile noastre se vor prezenta ca și aceste șapte premiate, dovedind prin aceasta că ei iubesc și prețuiesc puternic și mângâietorul cuvânt Sfințelor Scripturi.

Rant Artina

Curierul Misionar

Organ al Uniunii de Conferințe A. Z. Ș.
din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU

Anul XXV, Septembrie, 1947. Nr. 9